

23:1-6 Dovid vs. Philistines in Keilah (continued)

1. Talmud, Eruvin 45a

אמר רב יהודה אמר רב: נכרים שצרו על עיירות ישראל אין יוצאין עליהם בכלי זיינן ואין מחללין עליהן את השבת. תניא נמי הכי: "נכרים שצרו וכו' במה דברים אמורים? כשבאו על עסקי ממון, אבל באו על עסקי נפשות יוצאין עליהן בכלי זיינן ומחללין עליהן את השבת, ובעיר הסמוכה לספר אפילו לא באו על עסקי נפשות אלא על עסקי תבן וקש יוצאין עליהן בכלי זיינן ומחללין עליהן את השבת..."

דרש רבי דוסתאי דמן בירי: מאי דכתיב "ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שסים את הגרנות?" תנא: קעילה עיר הסמוכה לספר היתה והם לא באו אלא על עסקי תבן וקש דכתיב "והמה שסים את הגרנות."

וכתיב "וישאל דוד בד' לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה ויאמר ד' אל דוד לך והכית בפלשתים והושעת את קעילה" - מאי קמבעיא ליה? אילימא אי שרי אי אסור, הרי בית דינו של שמואל הרמתי קיים! אלא אי מצלח אי לא מצלח. דיקא נמי דכתיב "לך והכית בפלשתים והושעת את קעילה", שמע מינה:

Rav Yehudah cited Rav: If non-Jews besiege Israeli cities, we do not attack with weapons [on Shabbat] and we do not desecrate Shabbat. We learned similarly in a *braita*: "If non-Jews besiege ... When is this true? When they only come for wealth. When they come for lives, we attack with weapons and we desecrate Shabbat. And in a border town, even if they do not come for lives, but only for straw, we attack with weapons and desecrate Shabbat."...

Rabbi Dostai of Biri taught: What is the meaning of Shemuel I 23:1? We have learned: Keilah was a city near the border, and they came only for straw, as it says, "And they despoiled the granaries."

And it says, "And David inquired of Gd, saying: Shall I go and strike these Philistines? And Gd said to David: Go strike the Philistines, and you will save Keilah." What was his question? If it was whether this was permitted or prohibited, Shemuel's court still existed! Rather, it was whether he would succeed or not succeed. Thus it says, "Go strike the Philistines and you shall save Keilah." QED.

2. Malbim to Shemuel I 23:1

ויש הבדל בין לוחם בעיר ובין לוחם על העיר, הלוחם על העיר רוצה לכבוש החומה, והלוחם בעיר נכנס לגבולה ולוחם עם אנשיה, וכבר בארתי זה (יהושע י, כט). ולפ"ז ממ"ש "נלחמים בקעילה" ולא אמר "נלחמים על קעילה", מבואר שלא באו לכבוש החומה.

ויש הבדל בין "בוזז" ובין "שוסס", הבוזז לוקח להנאתו, והשוסס כוונתו להשחית בלבד... מבואר שלא היה שם תבואה ופירות שיקחו לצרכם, רק תבן וקש שבאו לרמסו ולהשחיתו:

There is a difference between battling *b' a city* and fighting *a/ a city*. One who fights *a/ a city* wants to conquer its wall; one who fights *b' a city* enters its area and fights its people. I already explained this in Yehoshua 10:29. Thus, when it says, "waging war *b' Keilah*" and not "waging war *a/ Keilah*," it is clear that they did not come to conquer the wall.

And there is a difference between *bozeiz* and *shoseis*, one who is *bozeiz* takes for his own enrichment, one who is *shoseis* intends only to destroy... It is clear that there was no grain and produce for them to take for their needs, only straw, and so they came to trample and destroy it.

3. Tosafot to Eruvin 45a

ויש לומר דמוכחא מילתא מדקאמר "נלחמים בקעילה" דקרי ליה 'מלחמה', ומסר דוד נפשיה עליה אף על פי שלא באו אלא על עסקי תבן וקש, שמע מינה דמחללין עליה נמי את השבת.

One could say it is clear from the statement "waging war against Keilah", from the fact that it is called "war" and David risked his life for it – even though they only came for straw – we learn from here that we also desecrate Shabbat for it.

23:7-13 Dovid escapes Shaul in Keilah

4. 23:7 נכר

Turned over	Ovadia 1:12	Rashi, Abarbanel
Removed his wisdom	Devarim 32:27	Ralbag
Made him a stranger	נכרי	Daat Mikra (Prof. Yehuda Kil)
Made him known to me	להכיר	Daat Mikra (Prof. Yehuda Kil)
Sold to me	Bereishit 50:5	Me
Locked in	Context?	Radak

Malbim has a complicated read

5. 23:13

ויתהלכו כאשר יתהלכו

They went along the path that was good for their salvation
 They went wherever they would go, by chance
 They travelled constantly, to avoid being caught

Targum/Rashi
 Radak
 Malbim

6. Radak to Shemuel I 23:7

אמר מאח' שהוא בעיר דלת' ובריה לא ימלט מידי... והוא לא חשב שיהיה אדם שיגיד לדוד:

[Shaul] said: Since [David] is in a city with gates and a bolt, he won't escape from me... He didn't think anyone would tell David.

7. Abarbanel to Shemuel I 23:14

היה דוד יודע כל פעם ופעם שהיה יוצא שאול לבקש את נפשו, לפי שהיו עבדי שאול אוהבים אותו ומגלים את אזנו בסתר.

And David knew each time that Shaul went out to seek his life, because Shaul's servants loved him and told him secretly.

8. Malbim to Shemuel I 23:8

הכריז שיתאספו העם למלחמה, ולא הודיע על מי, ודעתו היה על קעילה. והיה התחבולה שאסף את כל העם שיחשבו שילך על פלשתים, כי קעילה ביד פלשתים:

He announced that the army should assemble for war, but he did not say against him. He intended Keilah, but his plan was that he assembled the entire army with them thinking he would attack the Philistines, for Keilah was in the hands of the Philistines.

9. Malbim to Shemuel I 23:15

וירא דוד. עד עתה נמלט דוד בהשגחת ד' שלא מצאו שאול, ודוד לא ידע כי שאול הולך אחריו, ועתה ראה דוד ששאול יצא לבקשו...

"And David saw" – Until now David escaped due to Divine supervision, such that Shaul did not find him, and David did not know that Shaul was pursuing him. Now David saw that Shaul was going out to seek him...

10. Ralbag to Shemuel I 23:7

והנה חשב שאול שלא יגלה שום אדם זה הסוד לדוד וכבר סבב הש"י שנגלה לו הסוד הזה:

Shaul thought that no one would reveal this secret to David, but Gd already caused this secret to be revealed to him.

	Does Shaul trust his men?	Do Shaul's men betray him?	How does Dovid find out?	Difficulty with this view
Radak, Abarbanel	Yes	Yes	Shaul's men	22:7-8 – Shaul doesn't trust his men 23:9 – Doesn't say the men told Dovid, unlike 23:1, 23:7, 23:13
Malbim	No	No opportunity	Hashem	Why does Dovid need to inquire of the urim v'tummim?
Ralbag	Yes	No	Hashem	22:7-8 – Shaul doesn't trust his men

11. Malbim to Shemuel I 23:10-12

...הוא שמע שרוצה לשחת בעבורו, והוא כדי שיוציאו אותו, ואם ימסרו אותו לא ישחיתם, ובזה צריך לשאול אם יסגירוהו כדי שיסתלק שאול מעליהם: הנה שאל שלא כסדר בכוונה, כי יש עוד ספק, שיוכל להיות שטרם ילך שאול בעצמו אליהם ישלח שליח ויבקש שיוציאו ויסגירו אותו. ושאלה זאת קודמת לשאלת "הירד שאול", וזאת היתה כוונתו באמת, תחלה שאל "היסגרוני", היינו אם יבקש זאת ע"י שליח. ואח"כ שאל, "הירד שאול", שיוצייר שאם לא ירצו לשמוע אל פקודת שאול ע"י שליחו אז ילך בעצמו לשחת לעיר...

"ויאמר ד' ירד", ר"ל לא ישלח שליח כלל רק תיכף ירד בעצמו, ובזה שפיר לא הוצרך להשיב על השאלה הראשונה כי נכללה בשניה: "ויאמר דוד היסגרו". עתה שאל שאלה חדשה שלא שאל בראשונה כלל, והוא אחר שידע שירד שאול בעצמו שמה, שאל אם יסגרו בעלי קעילה אותי... ... He thought that [Shaul] wanted to destroy [the city] because of him, so that they would produce him, and he would not destroy them if they would turn [David] over. Therefore [David] needed to ask whether they would hand him over so that Shaul would leave them.

He intentionally asked out of order, for there was another doubt. Perhaps Shaul would send an agent first to ask for them to produce David and turn him over, before Shaul would go himself. And this question had to precede the question of "Will Shaul descend." And this was truly his intent, first asking, "Will they turn me over," meaning, "Will Shaul ask for this via an agent?" Then he asked, "Will Shaul descend," for if they would not listen to Shaul's order via his agent, perhaps he would go himself, to destroy the city.

"And Gd said: He will descend" – Meaning, he will not send an agent at all, but only go himself, immediately. And therefore [Gd] did not need to answer the first question, for that answer was included in the second one.

"And Gd said: Will they turn me over" – Now he asked a new question, which he had not asked at first at all. Now that he knew that Shaul would descend there himself, [David] asked, "Will the people of Keilah turn me over?" ...

12. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Klei haMikdash 10:11-12, based on Yoma 71b-73b

וכיצד שואלין? עומד הכהן, ופניו לפני הארון והשואל מאחוריו, פניו לאחרי הכהן ואומר השואל "אעלה או לא אעלה?" ואינו שואל בקול רם ולא מהרהר בלבו אלא בקול נמוך כמי שמתפלל בינו לבין עצמו. ומיד רוח הקדש לובש את הכהן ומביט בחושן ורואה בו במראה הנבואה "עלה" או "לא תעלה" באותיות שבולטות מן החושן כנגד פניו, והכהן משיבו ואומר לו "עלה" או "לא תעלה".
ואין שואלין על שני דברים כאחד, ואם שאל משיבין על הראשון בלבד, ואין נשאלין בהן להדיוט אלא או למלך או לבית דין או למי שצורך הציבור בו שנאמר ולפני אלעזר הכהן יעמוד וגו', 'הוא' זה המלך, 'וכל בני ישראל' זה הוא משוח מלחמה או מי שצורך הציבור בשאילתו, 'וכל העדה' אלו ב"ד הגדול.

And how do they ask? The kohen stands facing the Aron and the questioner is behind him, facing the back of the kohen. The questioner asks, "Shall I go, or shall I not go?" One does not ask loudly, and one does not thinking the question in his heart, but in a low voice, like one praying personally. Immediately, Divine inspiration clothed the kohen and he looked at the choshen and saw the prophetic vision in it, "Go" or "Do not go," with letters which protruded from the choshen before him. And the kohen replied, telling him, "Go" or "Do not go."

And one does not ask two matters at once, and if he asks then [Gd] responds to the first one alone. And one does not ask for a regular person, but only for a king, or rabbinical court, or one whom the community needs, as Bamidbar 27:21 says, "And before Elazar the kohen he shall stand [and he shall inquire of the *mishpat* of the *urim* before Gd. At its word they shall go out and at its word they shall return, him, and all Israel with him, and the entire nation.]" 'Him' is the king, 'And all Israel' is the kohen anointed to lead in battle or someone whose question the community needs, 'And the entire nation' is the great beit din.

13. Abarbanel to Shemuel I 23:12

תהיה התשובה בשתי אופנים. האחד שכבר הושרשנו שהידיעה האלקית לא תבטל טבע האפשר, ועם היותו יתברך יודע מה שיהיה ומעיד עליו ומגיד מראשית אחרית, לא ימנע שתשאר הבחירה והרצון מוחלט לעשות כרצון איש ואיש... היה הידיעה האלקית בדברים העתידיים האפשריים בלתי מכרחת טבע האפשר והבחירה.
והאופן השני בתשובת זה היותר נכון אצלי הוא, שדוד לא שאל על מה שיהיה ויצא לפעל, כי אם על כוונת שאול ובעלי קעילה...

14. Malbim to Shemuel I 23:12

ומי שהתפלא הלא לא נתקיים דבר ד' שאמר שירד שאול ושיסגירו אנשי קעילה, וזאת לא היה, התפלא בחנם, כי דבר ד' היה אם לא ילך דוד משם ירד שאול והם יסגירו, שגלה לו דעת שאול ודעת אנשי קעילה, למען יזהר לצאת.

15. Shoftim 15:9-13